

الله
الرحمن
الرحيم

آراء

وحدت رویه

کاربردی، حقوقی-کیفری

تدوین: گروه علمی موسسه آموزش عالی آزاد چتر دانش

انتشارات چتر دانش - ۱۳۹۷

- عنوان و نام پدیدآور ●
مشخصات نشر ●
مشخصات ظاهری ●
شابک ●
وضعیت فهرست‌نویسی ●
یادداشت ●
یادداشت ●
شناسه افزوده ●
شماره کتابشناسی ملی ●
- : آراء وحدت رویه کاربردی، حقوقی- کیفری
: تهران: چتر دانش، ۱۳۹۳.
: ۲۵۱ ص. ۱۴/۵ × ۲۰ س.م.
: ۹۷۸-۶۰۰-۷۳۱۶-۳۹-۹
: فیپای مختصر
http://opac.nlai.ir : این مدرک در آدرس یادداشت
: قابل دسترسی است.
. چاپ دوم.
: موسسه آموزش عالی آزاد چتر دانش
: ۲۶۱۵۵۳۵

- نام کتاب ●
ناشر ●
تدوین ●
نوبت و سال چاپ ●
شمارگان ●
شابک ●
قیمت ●
- : آراء وحدت رویه کاربردی، حقوقی- کیفری
: چتر دانش
: گروه علمی موسسه آموزش عالی آزاد چتر دانش
: ۱۳۹۷ ششم-
: ۱۰۰۰
: ۹۷۸-۶۰۰-۷۳۱۶-۳۹-۹
: ۱۵۰۰۰ تومان

فروشگاه مرکزی: تهران، میدان انقلاب، خمنیری جاوید(اردبیهشت شمالی) پلاک ۸۸

تلفن مرکز پخش: ۰۶۶۴۹۲۳۲۷ - تلفن فروشگاه کتاب: ۰۶۶۰۲۳۵۵۳

nashr.chatr@gmail.com

کلیه حقوق برای مؤلف و ناشر محفوظ است.

سخن ناشر

رشته حقوق با تمام شاخه‌ها و گرایش‌هایش، بهمنزله یکی از پرطرفدارترین رشته‌های دانشگاهی کشور، تعداد فراوانی از دانشجویان علوم انسانی را به خود جلب کرده است؛ دانشجویانی که پس از تحصیل، وارد عرصه خدمت شده و در مناصب و جایگاه‌های گوناگون به ایفای وظیفه مشغول می‌شوند.

منابعی که در دانشکده‌های حقوق، مبنای کار قرار گرفته و تحصیل دانشجویان بر مدار آن‌ها قرار دارد، در واقع، مجموعه کتب و جزوای هستند که طی سالیان متعددی چنان که باید تغییر نیافته و خود را با تحولات و نیازهای زمانه هماهنگ نکرده‌اند. این، در حالی است که نیاز مبرم دانشپژوهان به مجموعه‌های پریار و سودمند، امری انکارناپذیر است. بداین ترتیب، ضرورت تدوین کتب غنی و ارزشمند برای رفع نیازهای علمی دانشجویان رشته حقوق و نیز رشته‌های متأثر از آن، باید بیش از گذشته مورد توجه قرار گیرد؛ کتاب‌هایی که روزآمدی محتوای آنها از یک سو و تناسب آنها با نیاز دانش پژوهان از سوی دیگر، مورد توجه و لحاظ ناشر و نویسنده، قرار گرفته باشد.

مؤسسه آموزش عالی آزاد چتردانش، در مقام مؤسسه‌ای پیشگام در امر نشر کتب آموزشی روزآمد و غنی، توانسته است گام‌های مؤثری در همراهی با دانشجویان رشته حقوق بردارد. این مؤسسه افتخار دارد که با بهره‌مندی از تجربیات فراوان خود و با رصد دقیق نیازهای علمی دانشجویان، به تولید آثاری همت گمارد که مهم‌ترین دستاوردن‌ها، تسهیل آموزش و تسریع یادگیری پژوهندگان باشد. انتشارات چتردانش امیدوار است با ارائه خدمات درخشنان، شایستگی‌های خود را در این حوزه علمی بیش از پیش به منصه‌ی ظهرور برساند.

فرزاد دانشور
 مدیر مسئول انتشارات چتردانش

فهرست

۱۲.....	آراء وحدت رویه مرتبط با حقوق مدنی.....
۱۲.....	رأى وحدت رویه شماره ۱۶۷۸ مورخ ۱۳۲۹/۱۰/۲۳
۱۳.....	رأى وحدت رویه شماره ۱۷۹۸ مورخ ۱۳۳۱/۱۱/۱۶
۱۳.....	رأى وحدت رویه شماره ۱۳۰۹ مورخ ۱۳۳۹/۴/۲۷
۱۵.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۹۹ مورخ ۱۳۳۴/۴/۱۷
۱۶.....	رأى وحدت رویه شماره ۳۵۶۱ مورخ ۱۳۴۲/۱۲/۲۶
۱۶.....	رأى وحدت رویه شماره ۲۳ مورخ ۱۳۴۴/۹/۲۲
۱۸.....	رأى وحدت رویه شماره ۲۲۴ مورخ ۱۳۴۹/۸/۸
۱۹.....	رأى وحدت رویه شماره ۴۲ مورخ ۱۳۵۱/۸/۲
۲۰.....	رأى وحدت رویه شماره ۵۴ مورخ ۱۳۵۱/۱۰/۱۳
۲۱.....	رأى وحدت رویه شماره ۹ مورخ ۱۳۵۵/۳/۱۰
۲۳.....	رأى وحدت رویه شماره ۹۵ مورخ ۱۳۵۶/۷/۱۰
۲۴.....	رأى وحدت رویه شماره ۱۱۳ مورخ ۱۳۵۶/۱۱/۲۴
۲۷.....	رأى وحدت رویه شماره ۱۱۴ مورخ ۱۳۵۶/۱۲/۳
۲۷.....	رأى وحدت رویه شماره ۱۲۶ مورخ ۱۳۶۳/۲/۳۱
۲۸.....	رأى وحدت رویه شماره ۳۰ مورخ ۱۳۶۴/۱۰/۳
۲۹.....	رأى وحدت رویه شماره ۵۱۸ مورخ ۱۳۶۷/۱۱/۱۸
۳۰.....	رأى وحدت رویه شماره ۵۲۰ مورخ ۱۳۶۷/۱۲/۹
۳۱.....	رأى وحدت رویه شماره ۵۷۶ مورخ ۱۳۷۱/۷/۱۴
۳۲.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۰۷ مورخ ۱۳۷۵/۶/۲۰
۳۴.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۱۷ مورخ ۱۳۷۶/۴/۳
۳۵.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۲۰ مورخ ۱۳۷۶/۸/۲۰
۳۶.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۴۷ مورخ ۱۳۷۸/۱۰/۲۸
۳۷.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۰۸ مورخ ۱۳۸۷/۵/۲۲
۳۸.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۱۶ مورخ ۱۳۸۹/۷/۲۰
۳۹.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۱۸ مورخ ۱۳۹۰/۲/۱۳
۴۰.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۱۹ مورخ ۱۳۹۰/۲/۲۰
۴۱.....	آراء وحدت رویه مرتبط با قانون آینین دادرسی مدنی.....
۴۱.....	رأى وحدت رویه شماره ۱۹۹۹ مورخ ۱۳۳۲/۹/۲۵
۴۱.....	رأى وحدت رویه شماره ۲۱۱۱ مورخ ۱۳۳۵/۱۰/۱۰
۴۲.....	رأى وحدت رویه شماره ۲۴۶۷ مورخ ۱۳۳۵/۱۱/۲۸
۴۳.....	رأى وحدت رویه شماره ۸۰۰ مورخ ۱۳۳۶/۴/۱۱

۴۴.....	رأي وحدت رویه شماره ۱۵۴۲ مورخ ۱۳۳۶/۸/۸
۴۵.....	رأي وحدت رویه شماره ۳۲۷۱ مورخ ۱۳۳۹/۱۰/۱۹
۴۶.....	رأي وحدت رویه شماره ۶۲ مورخ ۱۳۵۱/۱/۱۱
۴۷.....	رأي وحدت رویه شماره ۷۱ مورخ ۱۳۵۳/۹/۴
۴۸.....	رأي وحدت رویه شماره ۲۴ مورخ ۱۳۵۳/۳/۱۵
۴۹.....	رأي وحدت رویه شماره ۲۷ مورخ ۱۳۵۳/۳/۱۵
۴۹.....	رأي وحدت رویه شماره ۹۰ مورخ ۱۳۵۳/۱۰/۴
۵۱.....	رأي وحدت رویه شماره ۹ مورخ ۱۳۵۹/۳/۲۸
۵۱.....	رأي وحدت رویه ردیف ۲۸/۵۹ مورخ ۱۳۵۹/۱۲/۱۶
۵۲.....	رأي وحدت رویه شماره ۳۵۳۰ مورخ ۱۳۶۰/۲/۷
۵۳.....	رأي وحدت رویه شماره ۱۲ مورخ ۱۳۶۰/۳/۱۶
۵۴.....	رأي وحدت رویه شماره ۱۲۶۴۶ مورخ ۱۳۶۰/۴/۳۰
۵۵.....	رأي وحدت رویه شماره ۱۷۴۰۰ مورخ ۱۳۶۰/۷/۷
۵۷.....	رأي وحدت رویه شماره ۴۰ مورخ ۱۳۶۰/۱۱/۱۹
۵۸.....	رأي وحدت رویه شماره ۴۵ مورخ ۱۳۶۲/۲/۵
۵۹.....	رأي وحدت رویه شماره ۵۳ مورخ ۱۳۶۲/۳/۲
۶۱.....	رأي وحدت رویه شماره ۳۷ مورخ ۱۳۶۳/۹/۱۹
۶۱.....	رأي وحدت رویه شماره ۴۷ مورخ ۱۳۶۳/۱۰/۱۷
۶۳.....	رأي وحدت رویه شماره ۲۲۱ مورخ ۱۳۶۳/۱۰/۱۸
۶۵.....	رأي وحدت رویه شماره ۲۸ مورخ ۱۳۶۴/۹/۱۲
۶۵.....	رأي وحدت رویه شماره ۳۳ مورخ ۱۳۶۴/۱۲/۱۲
۶۶.....	رأي وحدت رویه شماره ۳۵ مورخ ۱۳۶۵/۹/۲۰
۶۷.....	رأي وحدت رویه شماره ۵۰۴ مورخ ۱۳۶۶/۲/۱۰
۶۸.....	رأي وحدت رویه شماره ۵۰۷ مورخ ۱۳۶۶/۱۰/۱۵
۶۹.....	رأي وحدت رویه شماره ۵۱۲ مورخ ۱۳۶۷/۸/۲
۶۹.....	رأي وحدت رویه شماره ۵۳۷ مورخ ۱۳۶۹/۸/۱
۷۰.....	رأي وحدت رویه شماره ۵۴۳ مورخ ۱۳۶۹/۱۰/۱۱
۷۱.....	رأي وحدت رویه شماره ۵۴۵ مورخ ۱۳۶۹/۱۱/۳۰
۷۲.....	رأي وحدت رویه شماره ۵۵۱ مورخ ۱۳۶۹/۱۲/۲۱
۷۴.....	رأي وحدت رویه شماره ۵۵۶ مورخ ۱۳۷۰/۲/۱۰
۷۴.....	رأي وحدت رویه شماره ۵۵۸ مورخ ۱۳۷۰/۳/۷
۷۵.....	رأي وحدت رویه شماره ۵۶۹ مورخ ۱۳۷۰/۱۰/۱۰
۷۵.....	رأي وحدت رویه شماره ۵۷۵ مورخ ۱۳۷۱/۲/۲۹

۷۶.....	رأى وحدت رویه شماره ۵۷۹ مورخ ۱۳۷۱/۷/۲۸
۷۸.....	رأى وحدت رویه شماره ۵۸۲ مورخ ۱۳۷۱/۱۲/۲
۷۸.....	رأى وحدت رویه شماره ۵۹۹ مورخ ۱۳۷۴/۴/۱۳
۷۹.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۰۲ مورخ ۱۳۷۴/۱۰/۲۶
۸۱.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۰۴ مورخ ۱۳۷۴/۱۲/۲۲
۸۲.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۰۵ مورخ ۱۳۷۵/۱/۱۴
۸۳.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۰۹ مورخ ۱۳۷۵/۶/۲۷
۸۴.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۱۲ مورخ ۱۳۷۵/۱۰/۱۸
۸۴.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۲۳ مورخ ۱۳۷۷/۱/۱۸
۸۶.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۲۶ مورخ ۱۳۷۷/۴/۹
۸۸.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۴۳ مورخ ۱۳۷۸/۹/۱۶
۹۰.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۴۸ مورخ ۱۳۷۹/۲/۸
۹۱.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۵۵ مورخ ۱۳۸۰/۹/۲۷
۹۲.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۶۰ مورخ ۱۳۸۲/۱/۱۹
۹۳.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۶۲ مورخ ۱۳۸۲/۷/۲۹
۹۴.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۷۰ مورخ ۱۳۸۳/۹/۱۰
۹۵.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۷۲ مورخ ۱۳۸۳/۱۰/۱
۹۶.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۸۸ مورخ ۱۳۸۵/۳/۲۳
۹۷.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۹۷ مورخ ۱۳۸۵/۱۱/۲۴
۹۹.....	رأى وحدت رویه شماره ۶۹۹ مورخ ۱۳۸۶/۳/۲۲
۱۰۱.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۰۲ مورخ ۱۳۸۶/۵/۲
۱۰۱.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۰۵ مورخ ۱۳۸۶/۸/۱
۱۰۲.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۱۴ مورخ ۱۳۸۸/۱۲/۱۱
۱۰۳.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۲۰ مورخ ۱۳۹۰/۳/۳
۱۰۵.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۲۲ مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۱۳
۱۰۶.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۲۳ مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۲۷
۱۰۷.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۲۵ مورخ ۱۳۹۱/۴/۲۰
۱۰۷.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۲۶ مورخ ۱۳۹۱/۴/۲۷
۱۰۸.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۳۲ مورخ ۱۳۹۳/۱/۱۹
۱۰۹.....	رأى وحدت رویه شماره ۱۲۶ مورخ ۱۳۹۳/۲/۱۵
۱۱۰.....	رأى وحدت رویه شماره ۱۵۱ - ۱۵۲ مورخ ۱۳۹۳/۲/۲۹
۱۱۱.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۴۷ مورخ ۱۳۹۴/۱۰/۲۹
۱۱۱.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۴۸ مورخ ۱۳۹۵/۱/۲۴
۱۱۳.....	رأى وحدت رویه شماره ۷۵۰ مورخ ۱۳۹۵/۵/۵

۱۱۴	رأى وحدت رویه شماره ۷۵۳ مورخ ۱۳۹۵/۶/۲
۱۱۵	رأى وحدت رویه شماره ۷۵۵ مورخ ۱۳۹۵/۱۰/۱۴
۱۱۶	رأى وحدت رویه شماره ۷۵۷ مورخ ۱۳۹۶/۱/۲۹

آراء وحدت رویه مرتبط با حقوق تجارت

۱۱۷	رأى وحدت رویه شماره ۳۲۷۱ مورخ ۱۳۳۹/۱۰/۱۹
۱۱۸	رأى وحدت رویه شماره ۳۸۱۴ مورخ ۱۳۴۱/۸/۸
۱۲۰	رأى وحدت رویه شماره ۶۲۳ مورخ ۱۳۴۵/۴/۲۰
۱۲۱	رأى وحدت رویه شماره ۱۵۵ مورخ ۱۳۴۷/۱۲/۱۴
۱۲۳	رأى وحدت رویه شماره ۲۱۲ مورخ ۱۳۵۰/۷/۱
۱۲۴	رأى وحدت رویه شماره ۲۹۰ مورخ ۱۳۵۰/۹/۱۷
۱۲۵	رأى وحدت رویه شماره ۶۲ مورخ ۱۳۵۱/۱۱/۱۱
۱۲۶	رأى وحدت رویه شماره ۳۴ مورخ ۱۳۵۲/۳/۲۹
۱۲۷	رأى وحدت رویه شماره ۲۹ مورخ ۱۳۶۳/۸/۲۸
۱۲۹	رأى وحدت رویه شماره ۵۳۶ مورخ ۱۳۶۹/۷/۱۰
۱۳۰	رأى وحدت رویه شماره ۵۶۱ مورخ ۱۳۷۰/۳/۲۸
۱۳۱	رأى وحدت رویه شماره ۵۹۷ مورخ ۱۳۷۴/۲/۱۲
۱۳۳	رأى وحدت رویه شماره ۶۸۸ مورخ ۱۳۸۵/۳/۲۳

آراء وحدت رویه مرتبط با قانون آین دادرسی کیفری

۱۳۴	رأى وحدت رویه شماره ۲۲۸ مورخ ۱۳۴۹/۸/۲۰
۱۳۵	رأى وحدت رویه شماره ۱۵ مورخ ۱۳۶۳/۶/۲۸
۱۳۶	رأى وحدت رویه شماره ۵۰۱ مورخ ۱۳۶۶/۱/۲۰
۱۳۷	رأى وحدت رویه شماره ۵۱۴ مورخ ۱۳۶۷/۹/۳۰
۱۳۸	رأى وحدت رویه شماره ۵۱۷ مورخ ۱۳۶۷/۱۱/۱۸
۱۳۸	رأى وحدت رویه شماره ۵۲۴ مورخ ۱۳۶۸/۱/۲۹
۱۴۰	رأى وحدت رویه شماره ۵۳۸ مورخ ۱۳۶۹/۸/۱
۱۴۰	رأى وحدت رویه شماره ۵۳۵ مورخ ۱۳۶۹/۷/۳۰
۱۴۱	رأى وحدت رویه شماره ۵۴۱ مورخ ۱۳۶۹/۱۰/۴
۱۴۲	رأى وحدت رویه شماره ۵۴۹ مورخ ۱۳۶۹/۱۲/۲۱
۱۴۳	رأى وحدت رویه شماره ۵۵۰ مورخ ۱۳۶۹/۱۲/۲۱
۱۴۴	رأى وحدت رویه شماره ۵۶۳ مورخ ۱۳۷۰/۳/۲۸
۱۴۵	رأى وحدت رویه شماره ۵۷۱ مورخ ۱۳۷۰/۱۱/۱
۱۴۷	رأى وحدت رویه شماره ۵۷۷ مورخ ۱۳۷۱/۷/۲۱

۱۴۸	رأى وحدت رویه شماره ۵۸۲ مورخ ۱۳۷۱/۱۲/۲
۱۴۹	رأى وحدت رویه شماره ۵۸۳ مورخ ۱۳۷۲/۷/۶
۱۵۰	رأى وحدت رویه شماره ۵۹۸ مورخ ۱۳۷۴/۲/۱۲
۱۵۰	رأى وحدت رویه شماره ۶۰۰ مورخ ۱۳۷۴/۷/۴
۱۵۲	رأى وحدت رویه شماره ۶۱۴ مورخ ۱۳۷۵/۱۱/۳۰
۱۵۳	رأى وحدت رویه شماره ۶۲۵ مورخ ۱۳۷۷/۲/۸
۱۵۳	رأى وحدت رویه شماره ۶۳۰ مورخ ۱۳۷۷/۱۱/۶
۱۵۴	رأى وحدت رویه شماره ۶۴۰ مورخ ۱۳۷۸/۸/۱۸
۱۵۵	رأى وحدت رویه شماره ۶۴۹ مورخ ۱۳۷۹/۷/۵
۱۵۶	رأى وحدت رویه شماره ۶۵۱ مورخ ۱۳۷۹/۸/۳
۱۵۸	رأى وحدت رویه شماره ۶۵۷ مورخ ۱۳۸۰/۱۲/۱۴
۱۶۰	رأى وحدت رویه شماره ۶۵۹ مورخ ۱۳۸۱/۳/۷
۱۶۱	رأى وحدت رویه شماره ۶۶۴ مورخ ۱۳۸۲/۱۰/۳۰
۱۶۲	رأى وحدت رویه شماره ۶۶۹ مورخ ۱۳۸۳/۷/۲۱
۱۶۲	رأى وحدت رویه شماره ۶۷۸ مورخ ۱۳۸۴/۴/۲۸
۱۶۴	رأى وحدت رویه شماره ۶۸۰ مورخ ۱۳۸۴/۵/۲۵
۱۶۴	رأى وحدت رویه شماره ۶۸۴ مورخ ۱۳۸۴/۱۱/۴
۱۶۵	رأى وحدت رویه شماره ۶۹۰ مورخ ۱۳۸۵/۵/۳
۱۶۶	رأى وحدت رویه شماره ۶۹۴ مورخ ۱۳۸۵/۸/۹
۱۶۷	رأى وحدت رویه شماره ۶۹۶ مورخ ۱۳۸۵/۹/۱۴
۱۶۸	رأى وحدت رویه شماره ۶۹۸ مورخ ۱۳۸۶/۱/۲۱
۱۶۹	رأى وحدت رویه شماره ۷۰۰ مورخ ۱۳۸۶/۴/۱۲
۱۷۰	رأى وحدت رویه شماره ۷۰۳ مورخ ۱۳۸۶/۵/۹
۱۷۱	رأى وحدت رویه شماره ۷۰۴ مورخ ۱۳۸۶/۷/۲۷
۱۷۲	رأى وحدت رویه شماره ۵۲۹ مورخ ۱۳۸۶/۸/۲
۱۷۳	رأى وحدت رویه شماره ۷۰۶ مورخ ۱۳۸۶/۹/۲۰
۱۷۴	رأى وحدت رویه شماره ۷۰۷ مورخ ۱۳۸۶/۱۲/۲۱
۱۷۵	رأى وحدت رویه شماره ۷۰۹ مورخ ۱۳۸۷/۱۱/۱
۱۷۷	رأى وحدت رویه شماره ۷۱۰ مورخ ۱۳۸۸/۱/۱۸
۱۷۸	رأى وحدت رویه شماره ۷۱۵ مورخ ۱۳۸۹/۱/۲۴
۱۷۹	رأى وحدت رویه شماره ۷۲۱ مورخ ۱۳۹۰/۴/۲۱
۱۸۰	رأى وحدت رویه شماره ۷۲۴ مورخ ۱۳۹۱/۲/۲۴
۱۸۱	رأى وحدت رویه شماره ۷۲۷ مورخ ۱۳۹۱/۹/۲۱
۱۸۲	رأى وحدت رویه شماره ۷۲۸ مورخ ۱۳۹۱/۹/۲۸
۱۸۳	رأى وحدت رویه شماره ۷۲۹ مورخ ۱۳۹۱/۱۲/۱

۱۸۴	رأى وحدت رویه شماره ۷۳۰ مورخ ۱۳۹۲/۳/۲۸
۱۸۵	رأى وحدت رویه شماره ۷۳۱ مورخ ۱۳۹۲/۸/۲۸
۱۸۶	رأى وحدت رویه شماره ۷۳۶ مورخ ۱۳۹۳/۹/۴
۱۸۸	رأى وحدت رویه شماره ۷۴۲ مورخ ۱۳۹۴/۵/۶
۱۸۸	رأى وحدت رویه شماره ۷۴۳ مورخ ۱۳۹۴/۸/۵
۱۹۰	رأى وحدت رویه شماره ۷۴۴ مورخ ۱۳۹۴/۸/۱۹
۱۹۰	رأى وحدت رویه شماره ۷۴۵ مورخ ۱۳۹۴/۸/۲۶
۱۹۱	رأى وحدت رویه شماره ۷۴۹ مورخ ۱۳۹۵/۱/۲۴
۱۹۳	رأى وحدت رویه شماره ۷۵۱ مورخ ۱۳۹۵/۵/۵
۱۹۷	رأى وحدت رویه شماره ۷۵۲ مورخ ۱۳۹۵/۶/۲
۱۹۸	رأى وحدت رویه شماره ۷۵۴ مورخ ۱۳۹۵/۸/۲۵
۲۰۰	رأى وحدت رویه شماره ۷۵۶ مورخ ۱۳۹۵/۱۰/۱۴
۲۰۰	رأى وحدت رویه شماره ۷۵۸ مورخ ۱۳۹۶/۴/۱۳
۲۰۲	رأى وحدت رویه شماره ۷۵۹ مورخ ۱۳۹۶/۴/۲۰

۲۰۴	آراء وحدت رویه مرتبط با حقوق جزا
۲۰۴	رأى وحدت رویه شماره ۱۱۸۸ مورخ ۱۳۳۶/۳/۳۰
۲۰۴	رأى وحدت رویه شماره ۴۶۶۸ مورخ ۱۳۳۶/۹/۷
۲۰۵	رأى وحدت رویه شماره ۴۷۱۷ مورخ ۱۳۴۴/۱۰/۲۹
۲۰۵	رأى وحدت رویه شماره ۲۴ مورخ ۱۳۵۹/۱۲/۹
۲۰۷	رأى وحدت رویه شماره ۲۵ مورخ ۱۳۵۹/۱۲/۹
۲۰۷	رأى وحدت رویه شماره ۳۵ مورخ ۱۳۶۰/۹/۱۰
۲۰۸	رأى وحدت رویه شماره ۱۳ مورخ ۱۳۶۲/۷/۶
۲۰۹	رأى وحدت رویه شماره ۳۴ مورخ ۱۳۶۳/۹/۱۲
۲۱۰	رأى وحدت رویه شماره ۱۲ مورخ ۱۳۶۴/۳/۲۰
۲۱۱	رأى وحدت رویه شماره ۳۲ مورخ ۱۳۶۵/۸/۲۰
۲۱۱	رأى وحدت رویه شماره ۳۹ مورخ ۱۳۶۰/۱۱/۱۲
۲۱۳	رأى وحدت رویه شماره ۵۱ مورخ ۱۳۵۸/۱۱/۱۷
۲۱۴	رأى وحدت رویه شماره ۵۲ مورخ ۱۳۶۳/۱۱/۱
۲۱۵	رأى وحدت رویه شماره ۵۲۲ مورخ ۱۳۶۷/۱۲/۲۳
۲۱۶	رأى وحدت رویه شماره ۵۲۵ مورخ ۱۳۶۸/۱/۲۹
۲۱۶	رأى وحدت رویه شماره ۵۳۰ مورخ ۱۳۶۸/۱۲/۱
۲۱۷	رأى وحدت رویه شماره ۵۴۰ مورخ ۱۳۶۹/۸/۲۹
۲۱۸	رأى وحدت رویه شماره ۵۸۷ مورخ ۱۳۷۲/۱۰/۲۷

۲۲۰	رأى وحدت رویه شماره ۵۹۱ مورخ ۱۳۷۳/۱/۱۶
۲۲۱	رأى وحدت رویه شماره ۵۹۴ مورخ ۱۳۷۳/۹/۱
۲۲۳	رأى وحدت رویه شماره ۶۰۸ مورخ ۱۳۷۵/۶/۲۷
۲۲۴	رأى وحدت رویه شماره ۶۱۶ مورخ ۱۳۷۶/۳/۶
۲۲۶	رأى وحدت رویه شماره ۶۱۹ مورخ ۱۳۷۶/۸/۶
۲۲۷	رأى وحدت رویه شماره ۶۲۴ مورخ ۱۳۷۷/۱/۱۸
۲۲۸	رأى وحدت رویه به شماره ۶۲۵ مورخ ۱۳۷۷/۲/۸
۲۲۹	رأى وحدت رویه شماره ۶۲۸ مورخ ۱۳۷۷/۶/۳۱
۲۳۰	رأى وحدت رویه شماره ۶۳۸ مورخ ۱۳۷۸/۶/۹
۲۳۱	رأى وحدت رویه شماره ۶۴۲ مورخ ۱۳۷۸/۹/۹
۲۳۲	رأى وحدت رویه شماره ۶۴۵ مورخ ۱۳۷۸/۹/۲۳
۲۳۳	رأى وحدت رویه شماره ۶۵۴ مورخ ۱۳۸۰/۷/۱۰
۲۳۴	رأى وحدت رویه شماره ۶۷۱ مورخ ۱۳۸۳/۹/۱۷
۲۳۵	رأى وحدت رویه شماره ۶۸۲ مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۶
۲۳۵	رأى وحدت رویه شماره ۶۸۳ مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۱۳
۲۳۶	رأى وحدت رویه شماره ۶۸۵ مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۳
۲۳۸	رأى وحدت رویه شماره ۶۹۱ مورخ ۱۳۸۵/۷/۱۱
۲۳۸	رأى وحدت رویه شماره ۷۱۳ مورخ ۱۳۸۸/۱۰/۱۵
۲۳۹	رأى وحدت رویه شماره ۷۱۷ مورخ ۱۳۹۰/۲/۶
۲۴۰	رأى وحدت رویه شماره ۷۴۰ مورخ ۱۳۹۴/۱/۱۸
۲۴۱	رأى وحدت رویه شماره ۷۴۶ مورخ ۱۳۹۴/۱۰/۲۹
۲۴۳	رأى وحدت رویه شماره ۷۶۰ مورخ ۱۳۹۶/۴/۲۰
۲۴۵	آراء وحدت رویه سال ۱۳۹۶
۲۴۵	رأى وحدت رویه شماره ۷۵۷ مورخ ۱۳۹۶/۱/۲۹
۲۴۵	رأى وحدت رویه شماره ۷۵۸ مورخ ۱۳۹۶/۴/۱۳
۲۴۶	رأى وحدت رویه شماره ۷۵۹ مورخ ۱۳۹۶/۴/۲۰
۲۴۷	رأى وحدت رویه شماره ۷۶۰ مورخ ۱۳۹۶/۴/۲۰
۲۴۸	رأى وحدت رویه شماره ۷۶۱ مورخ ۱۳۹۶/۸/۲
۲۴۸	رأى وحدت رویه شماره ۷۶۲ مورخ ۱۳۹۶/۸/۲
۲۴۹	رأى وحدت رویه شماره ۷۶۳ مورخ ۱۳۹۶/۸/۹
۲۴۹	رأى وحدت رویه شماره ۷۶۴ مورخ ۱۳۹۶/۸/۹
۲۵۰	رأى وحدت رویه شماره ۷۶۵ مورخ ۱۳۹۶/۸/۳۰

نظر به تصویب قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۲ و نسخ ماده ۳ اضافی به قانون آیین دادرسی کیفری و نیز ماده واحده وحدت رویه قضایی مصوب هفتم تیر ۱۳۲۸، از این پس مستند قانونی لازم‌الاجرا بودن آرای وحدت رویه ماده ۴۷۱ قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۲ می‌باشد.

ماده ۴۷۱ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ - هرگاه از شعب مختلف دیوان عالی کشور یا دادگاه‌ها نسبت به موارد مشابه، اعم از حقوقی، کیفری و امور حسی، با استنباط متفاوت از قوانین، آراء مختلفی صادر شود، رئیس دیوان عالی کشور یا دادستان کل کشور، به هر طریق که آگاه شوند، مکلفند نظر هیأت عمومی دیوان عالی کشور را به منظور ایجاد وحدت رویه درخواست کنند. هر یک از قضاط شعب دیوان عالی کشور یا دادگاه‌ها یا دادستان‌ها یا وكلای دادگستری نیز می‌توانند با ذکر دلیل از طریق رئیس دیوان عالی کشور یا دادستان کل کشور، نظر هیأت عمومی را درباره موضوع درخواست کنند. هیأت عمومی دیوان عالی کشور به ریاست رئیس دیوان عالی یا معاعون اوی و با حضور دادستان کل کشور یا نماینده او و حداقل سه چهارم رؤسا و مستشاران و اعضاء معاعون تمام شعب تشکیل می‌شود تا موضوع مورد اختلاف را بررسی و نسبت به آن اتخاذ تصمیم کنند. رأی اکثریت در موارد مشابه برای شعب دیوان عالی کشور و دادگاه‌ها و سایر مراجع، اعم از قضائی و غیر آن لازم‌الاتّباع است؛ اما نسبت به رأی قطعی شده بی‌اثر است. در صورتی که رأی، اجراء نشده یا در حال اجراء باشد و مطابق رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور، عمل انتسابی جرم شناخته نشود یا رأی به جهاتی مساعد به حال محکوم‌علیه باشد، رأی هیأت عمومی نسبت به آراء مذکور قبل تسری است و مطابق مقررات قانون مجازات اسلامی عمل می‌شود.

آراء وحدت رویه مرتبط با حقوق مدنی

رأی وحدت رویه شماره ۱۶۷۸ مورخ ۱۳۲۹/۱۰/۲۳

موضوع:

در مواردی که اتخاذ تصمیم نسبت به اعتراض بر تصدیق حصر وراثت مبتنی و متوقف بر رسیدگی به موضوع نسب باشد، رسیدگی به موضوع نسب هم با همان دادگاهی است که به اعتراض رسیدگی می‌نماید.

متن رأی:

با توجه به این که صلاحیت دادگاه شهرستان نسبت به دادگاه بخش نسبی است و ماده ۳۶۲ قانون امور حسبي [ماده ۳۶۲ قانون امور حسبي (اصلاحي ۱۳۷۴/۴/۱۸)] دادگاه بخش را در مورد اعتراض بر تصدیق انحصار وراثت مرجع رسیدگی و صدور حکم قرار داده است، بنابراین در مواردی که اتخاذ تصمیم نسبت به اعتراض بر تصدیق حصر وراثت، مبتنی و متوقف بر رسیدگی به موضوع نسب باشد، رسیدگی به موضوع نسب هم با همان دادگاهی است که به اعتراض رسیدگی می‌نماید.

ماده ۳۶۲ قانون امور حسبي سابق (مصوب ۱۳۱۹/۴/۲) - پس از انقضای سه ماه از تاریخ نشر اولین آگهی در صورتی که معتبرض نبود دادگاه تمام ادله و استناد درخواست کننده تصدیق را از برگشناستامه و گواهی گواه و غیره در نظر گرفته تصدیقی مشعر بر وراثت و تعیین عده وراث و نسبت آنها به متوفی صادر می‌نماید و در صورت اعتراض دادگاه جلسه‌ای برای رسیدگی به اعتراض معین نموده و به معتبرض و درخواست کننده تصدیق اطلاع می‌دهد و در جلسه پس از رسیدگی حکم خواهدداد و این حکم قابل پژوهش و فرجام است.

ماده ۳۶۲ قانون امور حسبي (اصلاحي ۱۳۷۴/۴/۱۸) - پس از انقضای یک ماه از تاریخ نشر آگهی در صورتی که معتبرض نبود دادگاه تمام ادله و استناد درخواست کننده تصدیق را از برگشناستامه و گواهی گواه و غیره در نظر گرفته، تصدیقی مشعر بر وراثت و تعیین تعداد وراث و نسبت آنها به متوفی صادر می‌نماید و در صورت اعتراض، دادگاه جلسه‌ای برای رسیدگی به اعتراض معین نموده و به معتبرض و درخواست کننده تصدیق اطلاع می‌دهد و در جلسه پس از رسیدگی حکم خواهدداد. این حکم برابر مقررات قابل تجدید نظر است.

رأی وحدت رویه شماره ۱۷۹۸ مورخ ۱۳۳۱/۱۱/۱۶

موضوع:

اگر معلوم نباشد متوفی دارای وارث است، دادگاه به تقاضای دادستان یا اشخاص ذی نفع، اقدام به تعیین مدیر ترکه می‌نماید، اعم از اینکه متوفی بازرگان یا غیربازرگان باشد.

متن رأى:

اداره ترکه طبق ماده ۱۶۲ قانون امور حسبي از امور راجع به ترکه است و به موجب ماده ۱۶۳ قانون معتبر، با دادگاه بخش آخرین اقامتگاه متوفی در ایران می‌باشد و موافق ماده ۳۲۷ آن قانون همین که معلوم نباشد متوفی دارای وارث است، دادگاه بخش به تقاضای دادستان یا اشخاص ذی نفع اقدام به تعیین مدیر ترکه می‌نماید، اعم از اینکه متوفی بازرگان یا غیربازرگان بوده باشد و لزوم رعایت مقررات مربوط به تصفیه امور ورشکسته در مورد اداره ترکه متوفی حسب اشعار ماده ۲۷۴ با لحاظ ماده ۳۳۲ قانون مذکور مستلزم صدور حکم ورشکستگی نسبت به متوفی نخواهد بود.

رأی وحدت رویه شماره ۱۳۰۹ مورخ ۱۳۳۹/۴/۲۷

موضوع:

تقاضای ثبت اشخاص از اراضی بائز بلا مالک و موات اطراف شهر تهران ممنوع است.

متن رأى:

چون طبق ماده یک لایحه قانونی ثبت اراضی موات اطراف شهر تهران مصوب ۲۵ تیرماه ۱۳۳۴ کمیسیون مشترک دادگستری مجلسین از تاریخ ۲۸ مرداد ماه ۱۳۳۱ قبول تقاضای ثبت اشخاص از اراضی بائز بلا مالک و موات اطراف شهر تهران (واقع در حدود مذکور در آن ماده) ممنوع و طبق ماده ۲ قانون معتبر فقط دولت مکلف گردیده است نسبت به این اراضی تقاضای ثبت نموده و به عنوان سرمایه به بانک ساختمانی واگذار نماید و نظر به اینکه طبق ماده ۳ آن قانون کسانی که نسبت به این اراضی ادعائی داشته باشند پس از ثبوت در محکم در صورتی که اراضی مذکور

به فروش رسیده و یا به موسسات مذکور در آن قانون واگذار گردیده باشد مستحقه دریافت بهای خواهند بود که بانک ساختمانی به عنوان قیمت زمین دریافت داشته و در غیر این صورت نیز بانک ساختمانی در نگاهداری زمین و پرداخت بهای قبل از مرغوبیت و یا استرداد زمین و دریافت حق تشرف مخیر می‌باشد، از این رو حکم شعبه ششم دیوان عالی کشور در این قسمت صحیح و خالی از اشکال است. این رأی به موجب ماده واحده قانون وحدت رویه قضایی مصوب هفتم تیرماه ۱۳۲۸ لازم الاتباع است.

ماده ۲۷ قانون مدنی- اموالی که ملک اشخاص نمی‌باشد و افراد مردم می‌توانند آنها را مطابق مقررات مندرجه در این قانون و قوانین مخصوصه مربوطه به هر یک از اقسام مختلفه‌ی آنها تملک کرده و یا از آنها استفاده کنند مباحثات نامیده می‌شود مثل اراضی موات یعنی زمین‌هایی که معطل افتاده و آبادی و کشت و زرع در آنها نباشد.

مواد ۱، ۲ و ۳ لایحه ثبت اراضی موات اطراف شهر تهران:

ماده ۱ - از تاریخ ۲۸/۵/۱۳۳۱ قبلاً تقاضای ثبت نسبت به اراضی بائز بلا مالک و موات اطراف شهر تهران واقع در حدود ذیل از احدي پذیرفته‌خواهد شد:
شرقاً و جنوباً از اضلاع خارجی خیابان‌های شهیار - شوش تا شعاع شش کیلومتر و شمالاً از ضلع خارجی خیابان شاهرضا تا شعاع ۱۸ کیلومتر و غرباً از اضلاع خیابان سی‌متري نظامي تا شعاع ۳۶ کیلومتر.

ماده ۲ - دولت مكلف است نسبت به اراضی فوق الذکر اقدام به درخواست ثبت نموده و اراضی مورد تقاضای ثبت را جزو سرمایه بانک ساختمانی قرار دهد تا بانک مزبور طبق اساسنامه خود عمل کند.

ماده ۳- اشخاصی که نسبت به این قبیل اراضی ادعایی داشته باشند پس از ثبوت در محکم در صورتی که اراضی تاکنون به فروش رسیده یا تقسیم شده و یا به موسسات عمومی از قبیل مساجد. مدارس. مریضخانه. و خیابان وغیره تخصیص داده شده بهایی را که بانک به عنوان این تاریخ عملیات فوق الذکر انجام نشده بانک ساختمانی می‌تواند زمین رانکه‌داشته و قیمت قبل از مرغوبیت را به محکومله می‌پردازد و در صورتی که در اراضی مورد ادعا تا اقدامات بانک به وجود آمده است عین زمین را به محکومله مسترد دارد.

قصصه- نسبت به دعاوی فوق الذکر ارجاع امر به داوری منوع است.

رأی وحدت رویه شماره ۶۹۹ مورخ ۱۳۳۴/۴/۱۷

موضوع:

۱- تصرف به عنوان مالکیت دلیل مالکیت است، مگر آنکه خلافش محرز شود.

۲- تصرف به عنوان وقف قابل اثبات با شهادت شهود است.

۳- ید فعلی، حاکم بر ید سابق است.

متن رأى:

پس از قرائت رأى های صادره از شعبه ۴ و ۶ و استنماع توضیحات آقایان رئیسان و مستشاران شعبتین نامبرده و مذاکره و بحث در اطراف مسأله روشن شد که نسبت به اصل و اساس حکم قضیه اختلافنظر و رویه بین دو شعبه نبوده است و هر دو شعبه در مسائل زیر متفق می باشد:

۱. به طوری که طبق ماده ۳۵ قانون مدنی تصرف به عنوان مالکیت دلیل مالکیت است تا خلافش ثابت شود تصرف به عنوان وقفیت نیز دلیل وقفیت است تا خلافش محرز شود.

۲. تصرف به عنوان وقف قابل اثبات با شهادت شهود است.

۳. ید فعلی، حاکم بر ید سابق است. یعنی تصرف فعلی به عنوان مالکیت را تصرف سابق وقف ولو ثابت شود از اعتبار ساقط نمی کند مگر در صورتی که ضمن اثبات تصرف سابق وقف محرز شود که منشأ تصرف فعلی مالکانه غصب و بدون مجوز قانونی، عدواً عین موقوفه از تصرف وقف انتزاع شده است و در این صورت تصرف وقف معتبر است تا خلافش ثابت شود. با توافق نظر در سه اصل فوق مجال و موردی برای اختلاف نظر شعبتین باقی نبوده است تا برای رفع آن و توحید رویه موضوع طرح و اخذ رأى هیأت عمومی به عمل آید.

ماده ۳۵ قانون مدنی- تصرف بعنوان مالکیت دلیل مالکیت است مگر اینکه خلاف آن ثابت شود.

رأی وحدت رویه شماره ۳۵۶۱ مورخ ۱۳۴۲/۱۲/۲۶

موضوع:

مستفاد از عبارت نسلاً بعد نسل در مورد وقف و تولیت و وصایت ترتیب است
است نه تشريعی و مادام که چند نفر حتی یک نفر هم از نسل مقدم وجود
داشته باشد نوبت به نسل بعد نخواهد رسید.

متن رأی:

مستفاد از صرف عبارت «نسلاً بعد نسل» در مورد وقف و تولیت و وصایت ترتیب است
نه تشريعی؛ از این قرار که هرگاه یکی از نسل موجود با داشتن فرزند فوت شود فرزند او
با باقی ماندگان نسل در انتفاع از مورد وقف یا در امر تولیت و وصایت نمی‌تواند شرکت
نماید و مادام که چند نفر حتی یک نفر هم از نسل مقدم وجود داشته باشد، نوبت به
نسل بعد نخواهد رسید و همچنین است در مورد عبارت «طبقتاً بعد طبقه» و بنابراین
رأی شعبه اول و ششم موضوعاً صحیح است و این رأی به موجب ماده واحده قانون
وحدت رویه مصوب تیرماه ۱۳۲۸ در نظایر مورد، متبع و لازم الاجرا است.

رأی وحدت رویه شماره ۲۳ مورخ ۱۳۴۴/۹/۲۲

موضوع:

در معاملات با حق استرداد، در صورتی که مال مورد معامله در تصرف
انتقال گیرنده باشد، انتقال دهنده حق دریافت اجرت المثل را ندارد.

متن رأی:

در موضوع اختلاف رویه حاصل میان شعبه اول و شعبه دهم دیوان عالی کشور
راجع به استحقاق یا عدم استحقاق مطالبه اجور در مدت خیار از طرف انتقال
گیرنده در معامله با حق استرداد نظر به ماده ۳۴ اصلاحی قانونی ثبت مصوب مرداد
ماه ۱۳۲۰ که به موجب آن اصل وجه ثمن و اجور مال مورد معامله در مدت خیار
متعلق حق انتقال گیرنده شناخته شده و نظر به ماده ۷۲۲ قانون آیین دادرسی
مدنی که به موجب آن در صورتی که مال مورد معامله در تصرف انتقال گیرنده
باشد، انتقال دهنده در مدت تصرف حق مطالبه اجرت المثل از گیرنده ندارد. رأی
شعبه دهم نتیجتاً مورد تأیید است. این رأی طبق ماده واحده وحدت رویه قضایی
مصوب تیرماه ۱۳۲۸ در مورد مشابه، لازم الاتباع است.

ماده ۷۲۲ قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۱۸ - در معاملات با حق استرداد که مورد معامله به تصرف دائن داده شده است دائن حق مطالبه خسارت تأخیر تأديه و مدیون حق مطالبه اجرت المثل را نسبت به مدتی که موردمعامله در تصرف دائن بوده است ندارد.

ماده ۳۴ قانون ثبت (اصلاحی ۱۳۲۰/۵/۲۶) - در مورد معاملات مذکور در ماده ۳۳ و کلیه معاملات شرطی و رهنی راجع به منقول و غیرمنقول چنانچه بدھکار در ظرف مدت مقرر از حق خود استفاده نکند بستانکار می‌تواند با درخواست صدور اجراییه فروش مال مورد معامله را از اداره ثبت بخواهد هر گاه بدھکار در ظرف سه ماه از تاریخ انقضاء مدت حق استرداد نپردازد آگهی مزایده مال مورد معامله از همان مبلغی که در سند تعیین شده به علاوه اجور عقب افتاده و زیان دیر کرد نسبت به اصل وجه از تاریخ انقضاء مدت معامله تا روز مزایده حقوق دیوانی و هزینه مزایده و مالیات حراج منتشر می‌شود و در روز تعیین از همان مبلغ مزایده شروع و از وجه حاصل از فروش طلب بستانکار پرداخته شده و مزاد پس از وضع حقوق دیوانی و هزینه مزایده و مالیات حراج به بدھکار داده می‌شود چنانچه مال مزبور خریدار نداشته باشد پس از دریافت حقوق و عوارض دولتی به خود بستانکار به همان مبلغ که آگهی شده واگذار می‌گردد. مؤسسات بانکی از این قاعده اخیر مستثنی می‌باشند و در این صورت ملک مورد معامله به هر حال به طریق مزایده باید به فروش برسد.

تبصره ۱ - املاکی که مورد درخواست مزایده بوده و در تاریخ اجرای این قانون ارزیابی آنها طبق ماده ۳۴ سابق قطعی نشده مشمول این قانون خواهد بود.

تبصره ۲ - در مورد معاملات مذکور در ماده ۳۳ زیان دیر کرد اصل وجه مورد معامله از تاریخ انقضاء مدت مقرر در سند تعلق خواهد گرفت - در موردمایر معاملات استقراضی تعلق زیان دیر کرد مشروط به تقديم اظهارنامه یا دادخواست است و از تاریخ ابلاغ اظهارنامه یا تقديم دادخواست محسوب می‌شود ولی به طور کلی زیان دیر کرد در صورتی تعلق می‌گیرد که وجه التزامی بین طرفین در ضمن معامله اصلی یا ضمن هر نوع قرارداد و معامله دیگری به طوری که التزام مزبور راجع به معامله اصلی باشد مقرر نشده و بدھکار در صورت دیر کرد به طور مستقیم یا غیرمستقیم به تأديه آن ملزم نگرددیده باشد.

تبصره ۳ - در معاملات استقراضی که موضوع آن مال ذمه باشد از قبیل بیع شرط روغن و امثال آن بستانکار فقط حق دارد اصل طلب خود را با وجه التزام (در صورتی که معین شده باشد) و یا زیان دیر کرد از تاریخ انقضاء مدت مطالبه نماید.

تبصره ۴ - در صورتی که در ظرف سه ماه مهلت مذکور در ماده ۳۴ بدھکار یا بستانکار معامله خود را مستقیماً ختم نماید اداره ثبت اسناد فقط حق نصب حق اجراء را دریافت خواهد داشت.

رأی وحدت رویه شماره ۲۲۴ مورخ ۱۳۴۹/۸/۸

موضوع:

درخواست حذف یکی از دو نام مذکور در اسناد سجلی، که دارنده آن را زائد و منافی با شهرت خود می‌داند، مخالف با مندرجات سند رسمی نیست و شهادت شهود در چنین مواردی قابل ترتیب اثر می‌باشد.

متن رأی:

با دقت و تعمق در محتویات دو پرونده که یکی به حکم شماره ۷۹۵/۴۱ مورخ ۱۳۴۱/۳/۲۹ شعبه پنجم و دیگری به حکم شماره ۴۷۱/۴۵ مورخ ۱۳۴۵/۹/۲۹ شعبه ششم دادگاه استان مرکز منتهی گردیده چنین معلوم می‌شود که در هر دو دادخواست عنوان تقاضا این بوده است که چون برای مولی علیه درخواست کننده در اسناد سجلی او دو نام ذکر گردیده ولی او به یکی از این دو نام مشهور است و داشتن دو نام برای یک شخص مناسب نیست یکی از آن دو حذف شود و برای اثبات این که دارنده اسناد سجلی به نام مورد درخواست حذف شهرت ندارد بلکه فقط به نام دیگر مشهور است به شهادت شهودی که از این امر اطلاع دارند تمسک گردیده و مؤدای شهادت شهود مزبور نیز مبنی بر همین اظهار بوده و شعبه پنجم دادگاه استان در حکم خود به استناد ماده ۹۹۹ قانون مدنی مندرجات سند ولادت را با شهادت شهود قابل تغییر نداسته و بر بُطلان دعوی رأی داده ولی شعبه ششم با استناد به گواهی گواهان این درخواست را موجه دانسته و بر حذف یکی از دو نام رأی داده است گرچه استدلال شعبه ششم دادگاه استان در این مورد وجهه قانونی ندارد و متعاقب ماده ۹۹۹ قانون مدنی در ماده ۴۷ قانون اصلاح قانون سجل احوال مصوب سال ۱۳۱۹ تمام مندرجات دفاتر و اسناد سجلی که با تشریفات مقرر در آن قانون تنظیم گردیده است از اسناد رسمی شناخته شده، ولی نظر به اینکه به حکایت جریان کار معلوم می‌شود، تقاضا کنندگان مندرجات اسناد سجلی را هنگام تنظیم آن صحیح دانسته و دعوی آنان مبنی بر مخدوش بودن آن اسناد نیست بلکه مورد درخواست آنان حذف یکی از دو نام مذکور در استناد است که آن را زائد و منافی با شهرت دارنده اسناد مزبور می‌دانند و این ادعا مخالف با مندرجات

سنده رسمی نیست تا بتوان مورد را مشمول دو ماده ۹۹۹ و ۱۳۰۹ قانون مدنی
دانست درخواست مذبور موضوعاً حدود منع آن دو ماده خارج و شهادت شهود در
چنین مواردی قابل ترتیب اثر می‌باشد. این رأی به موجب ماده ۳ اضافی به قانون
آیین‌دادرسی کیفری لازم الاتّباع است.

ماده ۹۹۹ قانون مدنی- سندولادت اشخاصی که ولادت آنها در مدت قانونی به دایره
سجل احوال اظهارشده است سندرسمی محسوب خواهد بود.

ماده ۴۷ قانون اصلاح قانون سجل احوال مصوب ۲۲ اردیبهشت ماه ۱۳۱۹- مندرجات
دفاتر ولادت و فوت و استادی که بر طبق آن صادر می‌شود و تمام محتویات و امضاهای
مندرجه در دفاتر استاد رسمی معتبرخواهد بود مگر آنکه خلاف آن در دادگاه ثابت شود
- سایر استاد سجلی که بر طبق مقررات قانون با تشریفات مذکور در بالا تنظیم شده نیز
استاد رسمی است ولکن در مقابل اشخاص ثالث معتبر نخواهد بود.

رأی وحدت رویه شماره ۴۲ مورخ ۱۳۵۱/۸/۲

موضوع:

با توجه به این که شخصیت حقوقی شرکت تجاری از مدیر آن به کلی
مجزا است، اگر منافع عین مستأجره به شرکتی واگذار شود، ولو مستأجر
اول مدیر شرکت باشد، مستأجر شرکت است نه مدیر آن. بنابراین انتقال
به غیر تحقق یافته است.

متن رأی:

نظر به اینکه شخصیت حقوقی شرکت تجاری از مدیر آن به کلی مجزا و امکان
برکناری مدیر شرکت همیشه موجود است و همین که منافع عین مستأجره به
شرکتی واگذار شده مستأجر شرکت است نه مدیر آن، بنابراین هر گاه در سند اجاره
حق انتقال به غیر جزوی یا کلاً از مستأجر سلب شده و او مورد اجاره را به شرکتی ولو
خود مدیر آن باشد واگذار نماید انتقال به غیر تحقق یافته و نظر شعبه ۳۹ دادگاه
شهرستان تهران در این زمینه صحیح و مطابق با اصول و موازین قانونی است. این
رأی به موجب ماده (۳) از مواد اضافه شدن به قانون آیین‌دادرسی کیفری برای
دادگاهها در موارد مشابه لازم الاتّباع است.

رأی وحدت رویه شماره ۵۴ مورخ ۱۳۵۱/۱۰/۱۳

موضوع:

در صورتی که وصیت نامه مطابق قانون امور حسبی تنظیم نشود و لیکن برخی از وراث به صحت آن اقرار نمایند، اقرار کنندگان در حدود اقرار خود مُلزم به مفاد آن می‌باشند.

متن رأی:

نظر به این که از ماده ۲۹۱ قانون امور حسبی که پذیرفته شدن وصیت‌نامه عادی را مشروط به تصدیق اشخاص ذی نفع در ترکه دانسته است لزوم تأیید کلیه ورثه استفاده نمی‌شود و عدم تصدیق بعضی از وراث مانع نفوذ و اعمال وصیت در سهم وراثی که آن را قبول کرده‌اند نمی‌باشد و ماده ۸۳۲ قانون مدنی نیز مؤید این معنی است و بطبق مواد ۱۲۷۵ و ۱۲۷۸ قانون مدنی اقرار هر کس نسبت به خود آن شخص نافذ و مؤثر است و مُلزم به اقرار خود خواهد بود. رأی شعبه دهم دیوان عالی کشور که وصیت‌نامه عادی را در سهم وراثی که آن را تصدیق کرده‌اند نافذ دانسته صحیحاً صادر شده است. این رأی به موجب ماده واحده قانون وحدت رویه قضایی مصوب ۱۳۲۸ برای دادگاه‌ها در موارد مشابه لازم الاتّباع است.

مواد ۸۳۲، ۱۲۷۵ و ۱۲۷۸ قانون مدنی:

ماده ۸۳۲ - موصی‌له می‌تواند وصیت را نسبت به قسمی از موصی‌به قبول کند در این صورت وصیت نسبت به قسمی که قبول شده صحیح و نسبت به قسمی دیگر باطل می‌شود.

ماده ۱۲۷۵ - هر کس اقرار به حقی برای غیرکند مُلزم به اقرار خود خواهد بود.

ماده ۱۲۷۸ - اقرار هر کس فقط نسبت به خود آن شخص و قائم‌مقام او نافذ است و در حق دیگری نافذ نیست مگر در موردی که قانون آن را مُلزم قرار داده باشد.

ماده ۲۹۱ قانون امور حسبی مصوب ۱۳۱۹ - هر وصیتی که به ترتیب مذکور در این فصل واقع نشده باشد در مراجع رسمی پذیرفته نیست مگر اینکه اشخاص ذینفع در ترکه به صحت وصیت اقرار نمایند.

رأی وحدت رویه شماره ۹ مورخ ۱۳۵۵/۳/۱۰

موضوع:

مستأجری که با استفاده از حق واگذاری به غیر، قسمتی از مورد اجاره را به دیگری واگذار نماید، بعد از انقضای مدت اجاره مالک منافع قسمتی که واگذار گردیده نیست و نمی‌تواند تخلیه یا تعديل اجاره بهای آن را از مستأجر جدید بخواهد.

متن رأى:

با توجه به ماده اول قانون روابط مالک و مستأجر و تبصره آن و با اتخاذ ملاک از مادتین ۵ و ۲۰ قانون مزبور، مستأجری که با استفاده از حق واگذاری به غیر قسمتی از مورد اجاره را به دیگری واگذار نماید دیگر بعد از انقضای مدت اجاره مالک منافع قسمتی که واگذار گردیده نیست و تصرفی هم در این قسمت برای او باقی نمانده تا بتواند تخلیه یا تعديل اجاره بهای آن را از مستأجر جدید بخواهد. در چنین موردی رابطه حقوقی مستأجر سابق نسبت به قسمتی که واگذار گردیده قطع شده و بین مستأجر جدید و مالک رابطه استیجاری برقرار گردیده است. این رأی طبق ماده ۳ قانون اضافه شده به آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۳۷ در موارد مشابه برای دادگاهها لازم الاتباع است.

مواد ۱، ۵ و ۲۰ قانون روابط مالک و مستأجر مصوب ۱۰ خرداد ماه ۱۳۳۹ -

ماده ۱ - دکانها، مغازه‌ها، خانه‌ها، آپارتمان‌ها، مهمانخانه‌ها، مسافرخانه‌ها، گرمابه‌ها، کاروانسراها، محل کارخانه‌ها، محل باشگاه‌های ورزشی، گاراژها، اتبارها، اتاقهای کرایه و به طور کلی هر محلی که برای پیشه و کسب یا تجارت و یا سکنی تا به حال اجاره داده شده است و یا بعداً اجازه داده می‌شود مشمول مقررات این قانون خواهد بود.

تبصره ۱ - منظور از اجاره مذکوره در این ماده آن است که تصرف متصرف به عنوان اجاره یا صلح منافع یا هر عنوان دیگری به منظور اجاره باشد اعم از این که نسبت به مورد تصرف سند رسمی یا غیر رسمی تنظیم شده یا تصرف متصرف بر حسب تراضی با موجر با نماینده قانونی او باشد.

تبصره ۲- اراضی مزروعی محصور یا غیر محصور مشمول این قانون نخواهد بود.

تبصره ۳- تصرف ناشی از معاملات رهنی و معاملات با حق استرداد تصرف به عنوان اجاره شناخته نمی شود.

تبصره ۴- ساختمانهایی که برای سکونت به طور فصلی برای مدتی که از شش ماه تجاوز نکند اجاره داده می شود مشمول این قانون نخواهد بودمشروط برین که فصلی بودن در اجاره نامه آن تصریح شده باشد.

ماده ۵- در مواردی که بین مالک و کسی که ملک را به عنوان مستأجر در تصرف دارد اجاره نامه ای تنظیم نشده و یا اگر تنظیم شده مدت آن منقضی گردیده باشد هر یک از آنان می تواند به وسیله اظهارنامه از طرف مقابل طرف ده روز درخواست تنظیم اجاره نامه یا تجدید آن را بنماید و در صورت عدم انجام تقاضا و یا عدم موافقت در تعیین میزان اجاره و شرایط آن هر یک از آنان می توانند برای تنظیم اجاره نامه و یا تعیین اجاره بها با رعایت مقررات ماده سوم در موردی که اجاره منقضی شده باشد طبق ماده ۱۳ و ۱۴ این قانون به دادگاه مراجعه نماید و مدام که میزان اجاره بها از طرف دادگاه تعیین نشده مستأجر در آخر هر ماه منتها ظرف ده روز اجرت المثل را به میزان اجرت المسمی باید پردازد و اگر اجاره نامه ای تنظیم نشده باشد اجرت المثل معادل مبلغی پرداخته خواهد شد که در آخرین اجاره نامه رسمی بین مالک با مستأجر سابق تنظیم شده باشد که در این صورت مالک رونوشت اجاره نامه مزبور را به وسیله دادگاه به مستأجر ابلاغ خواهد نمود و در صورتی که مستأجر از تاریخ ابلاغ تا ده روز از پرداخت وجه اجاره خودداری نماید و یا هر یک از اقساط مال الاجاره را به میزان اجرت المسمی ظرف ده روز بعد از هر ماه پردازد به تقاضای مالک همان دادگاه در جلسه فوق العاده حکم به تخلیه عین مستأجره خواهد داد و این حکم قطعی و لازم الاجرا است در صورتی که اجاره نامه ای وجود نداشته باشد مستأجر ملزم است به عنوان اجرت المثل مبلغی که خود تشخیص می دهد و متناسب با اجاره ملک مشابه می باشد برای هر ماه تا دهم ماه بعد در صندوق دادگستری بسپارد به هر حال پس از صدور حکم دادگاه اگر میزان تعیین شده به عنوان مال الاجاره بیش از مبلغ سپرده باشد و یا این که بیش از اجرت المثلی که پرداخت گردیده مستأجر ملزم است مابه التفاوت را از تاریخ درخواست به ضمیمه خسارت تأخیر تأديه صدی ۱۲ در سال به مالک پردازد و در صورت انقضای ده روز و عدم تودیع آن به تقاضای مالک همان دادگاه حکم به تخلیه صادر می نماید و حکم مزبور قطعی و لازم الاجرا است.